

[Iversen.]

synligvis lejlighed til. Der er så mange ting, vi gerne vil have, men tingene skal jo også betales.

Når lovforslaget kommer, vil vi gerne se på det med velvilje i udvalget.

Aage Frandsen (SF):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Erling Dinesen, sagde om arbejdsministerens svar, at sent er bedre end aldrig, netop med henvisning til, at arbejdsministeren kunne bebude et forslag i slutningen af denne folketingsssamling.

Jeg føler grund til at knytte det samme citat, sent er bedre end aldrig, til det foreliggende forslag, fordi det jo netop er fremsat på baggrund af et arbejde, der har været gjort i den tid, hvor hr. Erling Dinesen var arbejdsminister, og hvor vi var nogle, der syntes, at det godt kunne have gået lidt hurtigere, hvor vi var nogle, der anlagde nogenlunde de samme betragtninger som dem, hr. Erling Dinesen nu anlægger som ordfører for socialdemokratiets forslag. Men dengang fik vi nogenlunde det samme svar, som arbejdsministeren nu giver hr. Erling Dinesen, af den daværende arbejdsminister, hr. Erling Dinesen, nemlig at der var en række problemer, der skulle vurderes, man skulle afveje de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget. Og vi ville jo ikke rigtig erkende, at det skulle være nødvendigt at vente så lang tid, inden man kom med det, men til trods for at hr. Erling Dinesen var meget forstående over for, at der netop var den slags problemer, har han altså fremsat det forslag, som vi behandler i dag, og måtte kende det svar, som kommer fra regeringens side nu.

Dermed er ikke sagt, at vi ikke er enige i de principper, som ligger bag forslaget. Der er blot det ved det, at det virker lidt underligt, både når det gælder spørgsmålet om sikkerhed inden for bygge- og anlægsvirksomheden, hvor vi på grundlag af et svar i arbejdsmarkedsudvalget udmærket vidste, at der ville komme noget, og at den nuværende arbejdsminister kun har været arbejdsminister i forholdsvis kort tid, og ligeså med hensyn til forslag, hvor den nuværende arbejdsminister vel også har en vis berettigelse til at vente i hvert fald nogle dage, inden lovforslag bliver fremsat; det fore-

kommer lidt underligt, at det, som den daværende arbejdsminister var 2 år om, må den nuværende arbejdsminister ikke bruge bare nogle få måneder til.

Men det er altså mere nogle principielle overvejelser. Vi er fuldstændig enige, formentlig da, i det, som ligger bag socialdemokratiets forslag, uden at vi dog præcis kan sige, hvad det i grunden er, der ligger bag det, fordi formuleringen her er så kort, at der jo næsten kan ligge alt bag det og vi jo ikke er præcis klar over, hvilke ting det er, som har ligget på den daværende arbejdsministers bord.

Med hensyn til de økonomiske og administrative konsekvenser, som bliver draget frem — og de bliver draget frem, hver eneste gang vi diskuterer arbejderbeskyttelse — må man nok sige: har man så også på den anden side overvejet, hvilke økonomiske og vel også administrative konsekvenser det har, at vi ikke har nogen ordentlig arbejderbeskyttelseslovgivning? Hvad koster det i grunden, at vi ikke har nogle ordentlige sikkerhedsbestemmelser? Hvad koster det for den enkelte arbejder på arbejdspladsen? Hvad koster det for hans familie, og hvad koster det for samfundet?

Hvis man skulle bruge dette kriterium alene som afvejning for, om man skulle have en arbejderbeskyttelse, er jeg ikke i tvivl om, at man ville finde frem til, at vi skulle have en arbejderbeskyttelse, men dette må ikke være kriteriet alene. Kriteriet må primært være, at vi af hensyn til det enkelte menneske skal have nogle virkelige sikkerhedsregler både på den ene og den anden måde inden for arbejdsmarkedet, både vedrørende bygge- og anlægsvirksomhed og almindelig industrivirksomhed.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi vil støtte socialdemokratiet i de bestræbelser, som socialdemokratiet har gjort i den periode, hvor partiet var regeringsparti, og nu, hvor det er oppositionsparti, for at få fremmet alle mulige ting vedrørende arbejderbeskyttelse. Men vi kan, som jeg sagde i starten, ikke lade være med at sige, at det virker lidt underligt, at man nu pludselig har et så fantastisk hastværk. Vi synes, at de 2 år, hvor den socialdemokratiske regering havde alle muligheder for at komme med forslag, kunne have været brugt lidt bedre.